

Πειρατές

Στην εισαγωγή του... ακουστικού αυτού αφιερώματος πιστεύουμε ότι ταιριάζει η μουσική από μία χολιγουντιανή τανία περιπέτειας. «Οι πειρατές της Καραϊβικής». Παρότο στην περίπτωσή μας έχουμε να κάνουμε με τους πειρατές της... Αττικής και της Ευρωπαϊκής (Ενωσης)! Αβάντι μαέστρο...

Εθνικό έλλειμμα

(Στίχοι: Ορφέας Περίδης, μουσική: Ορφέας Περίδης, πρώτη εκτέλεση: Ορφέας Περίδης)

Στο ξεκίνημα ο Ορφέας Περίδης, ο οποίος τα έχει πει όλα σε αυτό το τραγούδι για το εθνικό έλλειμμα που γιγάντωσε και μας κατέπινξε: «Στύψε με σαν το λεμόνι, λιώσε με σαν την ελιά, φουρνίσε με σαν ατσάλι, πέταξε με στα βαθιά. Πάρε μου όλο το ταμείο, απ' την τσέπη τα λεφτά, άρχοντα και καραγκιόζη κουρελή και κουβαρντά τι είν' αυτό που θα με σώσει απ' το φραγκοκράτορα, ν' αγοράσω ένα αστέρι ή βαθύ υπόγειο, να μαλώνω εγώ με μένα μες τον ξένο αχυρώνα; Κούρεψέ μου σαν αρνί το μαλλί για το κειμώνα, πάρε το μισθό ενός μήνα απ' το στόμα το φαΐ. Σκάψε με σαν αμπελώνα, κλάδεψέ με σαν ελιά, πάτα με σαν το σταφύλι, πάρε μου τη συρμαγιά. Βράσε με σαν τη χελώνα, γδάρε με σαν το λαγό, βάλε τα υπάρχοντά μου, σε κοινό λογαριασμό. Φτιάξε με με ματσακόνι, τίναξέ μου τη σκουριά και ξανοίξου απ' το καρνάγιο, πέταξε με στα βαθιά». Πιο βαθιά δεν γίνεται...

Επαγγέλματα

(Στίχοι: Λευτέρης Παπαδόπουλος, μουσική: Δήμος Μούτσης, πρώτη εκτέλεση: Αλίκη Βουγιουκλάκη).

Η κρίση φέρνει απολύτες και γεννά ανεργία. Στο τραγούδι που ερμήνευε ο Αλίκης Βουγιουκλάκη διακρίνεται ο αιώνος επαγγελματικός λαβύρινθος: «Ημουν αεροσυνοδός στην Ολυμπιακή, ταξίδευα Ευρώπη, πήγαινα Αμερική. Μαχαραγιάδες, κρούσοι σε γάμο με ζητήσανε μα είπα δεν τους θέλω και μ' απολύτανε. Έγινα τότε γραμματεύς σ' έναν εφοπλιστή, γλυκιά χαριτωμένη κομψή και λυγιστή. Μα πάνω που χαιρόμουν τα όνειρά μου σήσανε, βουλιάζαν τα καράβια και μ' απολύτανε. Τρίτη δουλειά μου disco girl σε κάποια ντισκοτέκ μα το αφεντικό μου με πλήρωνε με check κι όπως δεν είχε φράγκο στο τέλος τον 'τσιμπίσανε', τον κλείσανε στο φρέσκο και μ' απολύτανε». Κι άντε να ξαναβρείς δουλειά...

Η έξωση

(Στίχοι: Ευτυχία Παπαγιαννοπούλου, μουσική: Κώστας Χατζής, πρώτη εκτέλεση: Χαρούλα Αλεξίου και Κώστας Χατζής).

Χωρίς δουλειά που να στεγάσεις τα όνειρά σου; Έξωση από τη ζωή, ωστόσο υπάρχει πάντα ο τρόπος, όπως τραγούδησαν ο Κώστας Χατζής κι ο Χαρούλα Αλεξίου: «Μου τα πετάξανε, που λες, τα τσαμασίδια στις αυλές και μ' έκαναν ρεζήλι. Μα δόξα νά 'χει ο Θεός και ας γκρινιάζει ο φτωχός, να που υπάρχουνε κι οι φύλοι. Ο αρκαντάσης ο Μεμάς που πάντα νοιάζεται για μας και αγαπάει τη φτώχια, έτρεξε, βρήκε μια σπηλιά, μου τρύπωσε τη φαμελιά πριν πιάσουν πρωτοβρόχια». Πιο καλή η σπηλιά, από σένα που δεν φτάνω...

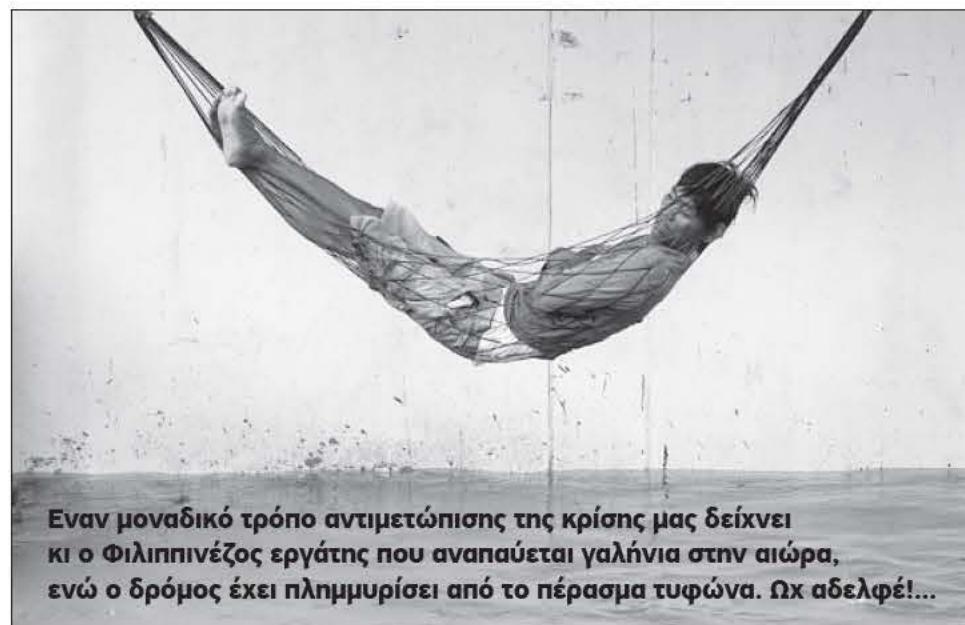
Χωρίς δεκάρα

(Στίχοι: Βαρβάρα Τσιμπούλη, μουσική: Πάννης Μέτσικας, πρώτη εκτέλεση: Ελένη Βιτάλη)

Η κρίση έχει και κοινωνικές διαστάσεις, καθώς νηστικό αρκούδι δεν χορεύει. Και χωρίς δουλειά και μισθό πως θα νοικοκυρευτούμε; «Χωρίς δεκάρα πώς θα παντρευτούμε Μανωλί μου, πώς θα βάλουμε στεφάνι στον Αϊ

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

Εναν μοναδικό τρόπο αντιμετώπισης της κρίσης μας δείχνει κι ο Φιλιππινέζος εργάτης που αναπαύεται γαλάνια στην αιώρα, ενώ ο δρόμος έχει πλημμυρίσει από το πέρασμα τυφώνα. Ωχ αδελφέ!

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Τραγούδια για την κρίση

Η Ελλάδα βρίσκεται μία ανάσα πριν από τα νέα μέτρα. Η χώρα βουλιάζει στην ύφεση, στη λιτότητα και στην ανεργία κι η κρίση έχει στήσει τον τρελό χορό της. Λίγο πριν από το νέο πακέτο μέτρων η Ελλάδα απεργεί και κρίναμε σκόπιμο να διασκεδάσουμε την κρίση μέσα από γνωστά τραγούδια που γράφτηκαν πολλά χρόνια πριν, καθώς η τέχνη προπορεύεται πάντα της πραγματικότητας. Εξάλλου, μέσα από τα τραγούδια γλεντούσαν τους καπούς τους οι περασμένες γενιές. Έτσι θα διασκεδάσουμε κι εμείς τη σημερινή κρίση. (Σημειώνουμε απλά ότι η επιλογή των τραγουδιών είναι προσωπική κι έγινε με βάση τους στίχους. Υπάρχουν κι άλλα πολλά τραγούδια για την κρίση, αυτά επιλέξαμε τη συγκεκριμένη στιγμή, με την κρυφή ελπίδα να τα ακούσετε).

Γιάννη. Χωρίς δεκάρα τι θα μαγειρέψω Μανωλί μου, με αγάπη ποιος περνάει όταν πεινάει». Να ρωτήσουμε τον Βαν Ρομπάι!...

Μάνα που ζω

(Στίχοι: Βαγγέλης Κορακάκης, μουσική: Βαγγέλης Κορακάκης, πρώτη εκτέλεση: Δημήτρης Μητροπάνος)

Η καταγραφή της πραγματικότητας είναι τραγική, οι διαπιστώσεις και τα ερωτήματα αμείλικτα. «Έτυχε να με γεννήσεις και ζωή να μου χαρίσεις στον πιο δύσκολο καιρό μάνα που ζω. Το βαρκάκι που με φέρνει εμπατάρησε κι γέρνει πες μου που να κρατηθώ που να σταθώ. Η ελπίδα μας χαμένη και η μοίρα μας γραμμένη στου διαβόλου το κιτάπι να του βγει το μάτι». Όπως μας το έβγαλε ο τρόικα...

Δύσκολος καιρός για πρύγκιπες

(Στίχοι: Θοδωρής Μαραντίνης, μουσική: Θοδωρής Μαραντίνης, πρώτη εκτέλεση: Onirama)

Μια πιο ποιητική διάσταση διατύπωσαν οι Onirama: «Δύσκολος καιρός για πρύγκιπες, σε λάθος εποχή γεννήθηκες».

Συνέβη στην Κατίνα

Μουσική: Λουκιανός Κηλαϊδόνης

Από την παράσταση του Ελεύθερου Θεάτρου στο Άλσος Παγκρατίου το 1978, ένα επίκαιρο τραγούδι του Λουκιανού Κηλαϊδόνη

ο Γιάννης Μαρκόπουλος σε ένα τραγούδι ερμηνευμένο μοναδικά από τη Βασιλική Λαβίνα: «Δεν ελέγχοντ' οι εμπόροι, δεν ελέγχετ' η κλεψιά, τραλαλαλά. Κι αγοράζουν όσο θένε και πουλούνε όσο θένε, τραλαλαλά. Εξορμούν κάθε πρώι, ποιος θα φέρει πιο πολύ, τραλαλαλά», οι χαρακτηριστικοί στίχοι. Ουσιαστική διαμαρτυρία.

Αχ Ευρώπη

(Στίχοι: Τζίμης Πανούσης, μουσική: Τζίμης Πανούσης, πρώτη εκτέλεση: Τζίμης Πανούσης)

Ο ύμνος... της τρόικας. Ένα τραγούδι του Τζίμη Πανούση που στις αρχές της δεκαετίας του '80 θεωρήθηκε ανατρεπτικό. Σήμερα ποιος μπορεί να αμφισβητήσει τους στίχους του: «Αχ Ευρώπη, αχ Ευρώπη, εσύ μας μάρανες, εσύ μας μάρανες. Μας τη φέραν ο βάρβαροι, μας θαμπώσαν με δώρα, με χαντρούλες πολύχρωμες και κουτιά κόκα-κόλα. Μας τη φέραν οι βάρβαροι, μας φλομώσαν στο ψέμα, μας τρελάναν στα πένατι και δεν έχουμε τέρμα». Προφτικότατο...

Boys

(Στίχοι: Μελίνα Τανάγρη, μουσική: Μελίνα Τανάγρη, πρώτη εκτέλεση: Μελίνα Τανάγρη)

Κάτι είχε ψυλλιαστεί για τους εταίρους πριν είκοσι χρόνια κι η Μελίνα Τανάγρη: «Good boys, bad boys, beach boys, playboys, cowboys, θέλω τον καπμό μου να σας πω, γλυκό χωρίς σιρόπι θα σας κερνώ στην Ενωμένη Ευρώπη. Good boys, bad boys, beach boys, playboys, cowboys, βάλτε όλοι κάτι στον ντορβά, υψώστε εσείς το μπόι κι εμείς καρδιά γιατί είμαστ' από σόι. Good boys, bad boys, beach boys, playboys, cowboys ότι φεύγει πίσω δε γυρνά κι που να τον αφήσω το μπαγλαμά για να κρατάει το ίσο».

Να δεις που κάποτε

Θα μας πούνε και μαλ...κες

(Στίχοι: Πάννης Μηλιώκας, μουσική: Πάννης Μηλιώκας, πρώτη εκτέλεση: Πάννης Μηλιώκας)

Ο Γιάννης Μηλιώκας είχε προειδοποίησε έγκαιρα. «Πάσαν τα πόστα κοθώνια, όλα τα ξέρουν, ξεράδια. Κι ήλθαν λέει να μας σώσουν που να μη σώσουσε ποτέ», μερικοί ενδικτικοί στίχοι. «Να δεις που κάποτε θα μας πούνε και μαλ...κες, να δεις που κάποτε θα μας πούνε και καζούνς». Και τελικά να που μας είπαν όχι μόνο ότι είμαστε μαλ...κες, αλλά κι ότι μαζί τα φάγαμε!..

Καρτερούμεν

(Στίχοι: Δημήτρης Λιπέρτης, μουσική: Δημήτρης Λάγιος, πρώτη εκτέλεση: Πώργος Νταλάρας)

Ένα τραγούδι που έχει γραφθεί για την καρτερία του κυπριακού λαού, όμως τώρα πια ταιριάζει σε όλους μας, καθώς... «καρτερούμεν μέρα νύχτα να φυσήσει ένας αέρας, στους τον τόπο πο'ν καμμένος τά' εν θωρεί ποτέ δροσιάν. Για να φέξει καρτερούμεν το φως τζίνης της μέρας πο'ν να φέρει στον καθέναν τζίνη δροσιάν τζίνη ποσπασίαν». Και ξαναμανακαρτερούμεν...